

CultureTalk Turkey Video Transcripts: <http://langmedia.fivecolleges.edu>
Volleyball

Turkish transcript:

A: Sizinle tanışabilir miyiz?

B: Evet tabii ki.

A: İsminiz?

B: Yenel Balta.

A: Ne iş yapıyorsunuz?

B: Grafik tasarımcıyım.

A: Hangi okuldan mezunsunuz?

B: Hacettepe Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Ana Sanat dalı mezunuyum.

A: Peki okulda okurken okul dışında yaptığınız, eğlence için yaptığınız bir aktivite var mıydı?

B: Evet deşarj olma amaçlı çok sevdiğim için voleybolla uğraşım. Voleybol bir hayli zevkliydi. Yıl olarak şu an hatırlayamayacağım ama Lise 1'den taki 90 yılına kadar yani üniversite bitirdikten bir yıl sonrasına kadar voleybolla uğraşım. Lisanslı olarak.

A: (Soru duyulmuyor)

B: Evet. Lisanslı olarak bir kaç takımda oynadım çünkü tek takımda kalmak zor. Sezonluk değişiyordu bizde komple takım olarak (A: gidiyordunuz) diğer takıma geçiyorduk. Üniversitede de devam ettirdim okul takımında tabii ki. Hem fakülte de hem üniversiteyi de temsil ettim.

A: Peki üniversitede okurken sporcu olmak kolay mıydı? Ne gibi zorluklarla karşılaştınız?

B: Olabildiğince zor çünkü güzel sanatlar fakültesinde okuduğunuz için akşama kadar eğitim alıyorsunuz ve uygulamalı bir eğitim ve akşamları antrenmanlar oluyordu. Hem fiziken yorgunsunuz, ordan ve Beytepe kampüsü Ankara'nın olabildiğince dışında, şehrin dışında bir yerdeydi, ordan Ankara'nın merkezine gidip

A: Eve ulaşmak...

B: Spor salonuna ulaşmak hele ki farklı farklı yerlerde bu her zaman aynı yerde antrenman yapılmadığı için klubün sağladığı yer değişken oluyordu. Dolayısıyla ulaşım zor oluyordu.

A: (soru duyulmuyor)

B: Hayır. Yalnızca derslerden izin alabiliyordunuz turnuvalarda ya da maçlarda her hangi bir destek yoktu. Formanızı veriyordu o da destek değil. Mecburen yani onu kendimiz kişisel karşılayamayacağımıza göre

A: Peki bu voleybol oynamanız için size çevreden, ailenizden destek geldi mi? Yardımcı oldular mı?

B: Hayır. Tek desteği kendimde buldum. İçimden bunu çok yapmayı istediğim için devam ediyordum. Anne-baba daha çok baba çok karşı çıktı ama ben karşı çıkmasına rağmen sürdürdüm çünkü canım istiyordu istediğim şey yapmak istiyordum. Ta ki spor beni bırakana kadar ben sporu bırakmadım. İş hayatıyla zaten birlikte gitmedi çünkü iş hayatının sorumluluğu öğrencilikle aynı değil bambaşka.

A: Peki çok teşekkür ediyorum.

B: Rica ediyorum.

English translation:

A: Could you introduce yourself to us?

B: Yes, certainly.

A: Your name?

B: Yenel Balta.

A: What do you do?

B: I am a graphic designer.

A: What school did you graduate from?

B: I am a graduate of Hacettepe University, Department of Fine Arts, Graphics Art Major.

A: When you were at school, was there any activity you did for fun apart from school?

B: I played volleyball to release stress since I liked it so much. Volleyball was very enjoyable. I can't remember the year now but I played volleyball from the first year of high school to 1990, which means one more year after I graduated as a qualified player.

A: (incomprehensible question).

B: Yes, I played as a qualified player on several teams because it was difficult to stay on a single team. Teams used to change every season. We used to transfer to the other team. I continued with the school team at the university. I played for both the department and the university.

A: Was it easy to be an athlete when you were at the university? What kind of difficulties did you face?

B: It is considerably difficult. You are at school until evening and there are applied classes. There used to be practice in the evenings. You are physically tired. Beytepe Campus was really far away from the city center. From there, going to the city center . . .

A: To reach home . . .

B: To reach the gym. Since we did not always practice in the same place, the club used to provide different places for practice. That is why transportation was difficult.

A: (incomprehensible question).

B: No. There was no support; you could only get permission from the classes during the tournaments and games. They gave us our uniform and it was not a support. It was their responsibility since we could not buy the uniforms individually.

A: Did your family support your playing volleyball? Did they help?

B: No. I found the only support in myself. I kept going since I wanted to do it so much. My parents, especially my father, did not approve but I kept going anyway because I wanted to do what I wanted to do. I did not leave sports until it left me. It did not go with the work-life because the responsibilities of a work-life are totally different. It is not like a student's responsibility.

A: All right, thank you very much.

B: You are welcome.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated